

با ورود طرفین مذاکره‌کننده به دوحه روند آغاز مذاکرات برجامی سرعت گرفته است

دوئت دوحه

شرق: روند آغاز مذاکرات برجامی با چنان سرعتی در حال انجام است که حتی می‌توان به نتیجه‌بخش‌بودن مذاکرات آتی در دوحه امید بست. طرفین اصلی مذاکره در دوحه حاضر شده‌اند و علی باقری‌کنی اولین جلسه از این دور مذاکرات با ارنیکه مورا برگزار کرد تا مذاکره غیرمستقیم ایران و آمریکا در خلوتی میز اصلی مذاکرات کلید خورده باشد. توافق این دو کشور به معنای نهایی‌شدن احیای برجام

و رفع تحریم‌ها خواهد بود. پس از سفر رئیس سیاست خارجی اتحادیه اروپا به ایران و دیدار با مقامات کشورمان اعلام شد که براساس تصمیم ایران و آمریکا، مذاکرات برجامی با هدف رفع اختلافات میان دو کشور در روزهای آتی (سه‌شنبه و چهارشنبه) از سر گرفته می‌شود. این دور از مذاکرات برخلاف دوره‌های قبل که در وین برگزار شده است، با موافقت ایران و آمریکا و نماینده اتحادیه اروپا در دوحه قطر برگزار می‌شود. رابرت مالی، نماینده ویژه آمریکا در امور ایران، دوشنبه وارد دوحه شد و دیروز با محمد بن عبدالرحمن آل ثانی، وزیر خارجه قطر، دیدار و درباره ایران رایزنی کرد. دیروز هم علی باقری، معاون سیاسی وزیر امور خارجه و رئیس هیئت مذاکره‌کننده ایران، در رأس هیئتی وارد دوحه شد. حمیدرضا دهقانی، سفیر جمهوری اسلامی ایران، در بدو ورود علی باقری و هیئت مذاکره‌کننده کشورمان به دوحه ضمن خوشامدگویی به او در توییتی نوشت: بدون هرگونه پیش‌داوری و ایساز بدبینی یا خوش‌بینی غیرواقعی، برای آنها در انجام مأموریت مهم خود در

تأمین منافع ملت بزرگ ایران آرزوی موفقیت دارم. در همین راستا خبرگزاری رویترز به نقل از یک سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا نوشته است آمریکا و ایران این هفته در دوحه مذاکرات غیرمستقیم خواهند داشت. رویترز همچنین نوشت که این منبع گفته است: ایران باید تصمیم بگیرد از خواسته‌هایی که فراتر از توافق هسته‌ای هستند، صرنظر کند. علاوه‌براین سعید خطیب‌زاده، سخنگوی سابق وزارت امور خارجه کشورمان، در آخرین نشست خبری خود درباره ازسرگیری مذاکرات برجامی گفت: زمان قطعی برگزاری مذاکرات رفع تحریم‌ها قطعی شده و مکان آن نیز تقریبا مشخص است و ان‌شاء‌الله در چند ساعت آتی تصمیمات نهایی در این زمینه اعلام خواهد شد. خطیب‌زاده افزود: این مذاکرات درمورد ابعاد هسته‌ای نیست؛ بلکه درمورد بخش‌های اختلافی است که در ارتباط با رفع تحریم‌ها باقی مانده است؛ بنابراین هیچ چیزی به توافقات انجام‌شده در وین افزوده نمی‌شود و باید گفت تجزیه به مذاکرات وین افزوده نمی‌شود و چیزی هم کاسته نمی‌شود. او همچنین بیان کرد: این مذاکرات

براساس آنچه تاکنون به صورت غیررسمی منتشر شده، در این دور از گفت‌وگوها که پس از سه ماه وقفه انجام می‌شود، نمایندگان ایران و آمریکا با تسهیلگری نماینده اتحادیه اروپا و هماهنگ‌کننده مذاکرات برجامی حضور دارند و نمایندگان کشورهای روسیه، چین، انگلیس، فرانسه و آلمان حضور ندارند. نشست دوحه با هدف بررسی و گفت‌وگو بر سر اختلافات میان ایران و آمریکا بر سر بازگشت به برجام برگزار می‌شود و به سیاق گذشته مذاکرات با واسطه‌گری و هماهنگی هماهنگ‌کننده مذاکرات انجام می‌شود. به جز برجام و موضوعات مطرح از گذشته تاکنون موضوع دیگری در دستور کار هیئت‌های سیاسی نیست. طبق تحلیل‌های منتشرشده قرار است با تمرکز بر رفع اختلاف‌های ایران و آمریکا برای احیای برجام بدون حضور کشورهای اروپایی عضو برجام و چین و روسیه روند مذاکرات سرعت بگیرد و شاید این‌گونه در زمان کمی شاهد امضای توافق نهایی برای رفع تحریم‌ها باشیم.

در این رابطه رئیس‌جمهور فرانسه هم خواستار بازشدن گره روابط ایران و آمریکا و بازگشت نفت این کشور به بازار شد تا به رفع مشکل کمبود نفت در بازار کمک شود. این سخن به‌عنوان واکنش مثبت و آغوش باز اروپا به بازگشت ایران به بازار با احیای برجام شده است.

حمایت چین از درخواست ایران برای پیوستن به گروه بریکس

پکن با درخواست ایران و آرژانتین برای عضویت در گروه بریکس موافقت کرده است. ژائو لیجیان، سخنگوی وزارت خارجه چین دیروز در کنفرانسی خبری در پی درخواست ایران و آرژانتین برای عضویت در گروه بریکس عنوان کرد که این کشور «با شرکای بریکس همکاری می‌کند تا سازوکار لازم برای گسترش اعضا را جهت الحاق شرکای همفکر به خانواده بریکس به طور پیوسته پیش ببرد». سعید خطیب‌زاده، سخنگوی سابق وزارت امور خارجه ایران در نشست خبری روز دوشنبه‌اش در پاسخ به سؤالی درباره سخنرانی روز جمعه رئیس‌جمهور ایران در نشست بریکس پلاس و درخواست عضویت ایران در این سازمان گفت: بریکس یک سازوکار ابتکاری است که دارای ابعاد مختلف است. ۳۰ درصد تولید ناخالصی جهان و ۴۰ درصد جمعیت جهان در این حوزه تعریف می‌شود. وزیر خارجه

آیا بحران اوکراین می‌تواند درک سوئد از شرایط ایران را تغییر دهد؟

پسام غیانی* ترس و بی‌پناهی. این دو کلمه دقیق‌ترین توصیف از شرایط سیاسی سوئد در روزهای نخست درگیری اوکراین‌اند. یک احساس عمیق ناامنی. احساسی که بازرتین نمود بیرونی آن درخواست سوئد برای پیوستن به ائتلاف ناتو است از ده‌ها دوری از پیوندهای نظامی‌ای ازاین‌دست است. درخواستی که به واسطه یک درگیری نظامی نه در مرزهای سوئد بلکه کیلومترها دورتر در حال وقوع است؛ سوئدی که در ۹۹ درصد از مرزهایش کوچک‌ترین نشانه‌ای از تنش، ناآرامی، درگیری یا حتی شلیک یک تک‌گلوله نیز دیده یا شنیده نمی‌شود. با این وجود، احساس ترس و بی‌پناهی سوئد واکنش متعاقب آن قابل درک است. احتمال درگیری با یکی از بزرگ‌ترین ارتش‌های دنیا، هرچند اگر بسیار بسیار اندک نیز باشد، به اندازه کافی مخرب و خانمان‌سوز هست که شایسته تأمل و اقدامات متناسب باشد. در این میان اما پرسش بسیار ساده و درعین‌حال مهمی با سیاستمداران سوئدی قابل طرح است. اگر اقدامی درخور، در پاسخ به احساس ترس و ناامنی پیش‌گفته، برای کشوری چون سوئد قابل درک و تبیین است، آیا کشورهایی با شرایط امنیتی به‌مراتب بغرنج‌تر و شکننده‌تر در اتخاذ تصمیم‌هایی مشابه به طریق اولی مستحق‌تر و قابل‌درک‌تر نیستند؟ سوئدی که امروز، با یک چشم‌انداز بسیار بعید از درگیری نظامی، این‌چنین خود را بی‌پناه می‌یابد و در پی چاره‌است؟ ایران با کوهی از تهدیدات امنیتی در مرزهای خود به کدام سازمان یا ائتلاف خود چندین تنش نظامی تمام‌عیار را تجربه می‌کرد، چگونه واکنشی نشان می‌داد؟ اگر فنلاند و نروژ (بخوانید افغانستان و عراق)، همسایگان شرقی و غربی سوئد، به فاصله دو سال از سوی روسیه اشغال نظامی و در جنوب، سواحل دانمارک، آلمان، لهستان، لتوانی، لتونی و استونی پذیرای بیش از ۲۰ پایگاه نظامی روسیه می‌شدند، کدام نسخه امنیتی می‌توانست احساس بی‌پناهی و ناامنی سوئد را التیام بخشد؟ اگر علاوه بر این محاصره نظامی، مقامات روسی، سوئد را پس از همراهی در ساماندهی فنلاند پسااشغال (بخوانید افغانستان)، «محور شرارت» می‌خواندند و در مقابل تلاش‌های سوئد برای تضمین امنیتی، هر روز در کنفرانس‌های خبری از «روی میز بودن تمام گزینه‌ها» سخن می‌گفتند، سیاستمداران سوئدی چه راهکاری برای حفظ جان ۱۰ میلیون شهروند بی‌گناه و بی‌پناه خود اتخاذ می‌کردند؟ اگر پس از سال‌ها کشمکش، سوئد تن به یک «برنامه جامع مشترک» با قدرت‌های جهانی برای کاهش تنش‌ها می‌داد و پس از انجام تمام تعهدات سوئد، روسیه یک جانبه از آن خارج و با اعمال فشار اقتصادی حداکثری مشوق شورش‌های اجتماعی می‌شد، سوئد چه انتظاری از جوامع بین‌المللی می‌داشت؟ راه‌حل‌های نسبه برای دفع تهدیدات امنیتی نقد در مرزهای سوئد تا چه حد برای شهروندان زجردریده سوئدی معقول و جدی و تا چه حد مضحک و تله به نظر می‌رسیدند؟ آیا در چنین شرایطی سوئد از کوچک‌ترین روزنه‌های ممکن و ابزارهای در اختیار برای گرفتن تضمین‌های امنیتی از روسیه اقدام نمی‌کرد؟ آیا مسیر خودکفایی و بازاردانگي نوآزمی در نظر نمی‌گرفت؟ آیا به تحركات قوم‌گرایانه

در مرزهای خود با دیده تردید نمی‌نگریست؟ آیا به کشورهایی که از یک سو دوست و شریک روسیه و از دیگرسو میزبان و پذیرای گروه‌های تجزیه‌طلب سوئدی هستند، ظن تخاصم نداشت؟ از طرف دیگر، با ادامه چنین مختصات اضطرابی و امنیتی، فضای سیاسی و رسانه‌ای در داخل سوئد به کدام سمت‌وسو سوق پیدا می‌کرد؟ فضای باز و آزاد با محدود و محتاط؟ آیا سوئد اخبار رسانه‌های ثروتمند سوئدی‌زبان خارجی را بخشی از بازل روسیه برای تنگ‌کردن حلقه محاصره خود نمی‌دید؟ ناآرامی‌های اجتماعی در داخل سوئد، با کدام عینک مجال بیشتری برای تفسیر می‌یافتند؟ عینک توطنه‌های روس‌محور یا عینک اعتراضات بحق اجتماعی؟ آیا در این میان بعضا تر و خشک با هم نمی‌سوخند؟ اگر در این میان سوئدی که با چنگ‌و‌دندان برای تمامیت ارضی

و بقای سرزمینی خود می‌جنگد، متهم به نقض حقوق بشر می‌شد و در عین حال قطعه‌قطعه‌کردن روزنامه‌نگاران در داخل سفارت هم‌پیمانان روسیه خم به ابروی «حفاظت حقوق بشر» نیز نمی‌آورد، سوئد چه برداشتی از «نظم جهانی» می‌داشت؟ این همه در شرایطی است که برای کشوری چون سوئد ائتلافی تحت عنوان ناتو برای متوسل‌شدن اساسا وجود خارجی دارد. اما برای مثال برای کشوری چون ایران چطور؟ ایران با کوهی از تهدیدات امنیتی در مرزهای خود به کدام سازمان یا ائتلاف می‌تواند برای تأمین امنیت خود متوسل شود؟ چگونه باید خطرات بالقوه و بالفعل امنیتی در پشت ۷۰ درصد از مرزهای خود در شرق، غرب و جنوب را دفع کند و حافظ جان و مال ۸۵ میلیون ایرانی باشد؟

امنیت من یا امنیت ما؟

از این منظر، بحران اوکراین این ظرفیت بالقوه را دارد که کشورهای اروپایی ازجمله سوئد را که نسخه‌های بسیار خفیف از طعم یک ناامنی در کمین را تجربه می‌کنند، ترغیب به بازنگری در درک خود از شرایط کشورهایی مواجه با تهدیدات جدی امنیتی کند. یا اگر نه سیاستمداران که دست‌کم محققان و افکار عمومی اروپا را دعوت به بازبینی در درک خود از غرب آسیا، شکنندگی امنیتی که در آن موج می‌زند و سیاست‌های مداخله‌جویانه مسیوق به آن کند.

سوئد پس‌اوکراین می‌تواند با قراردادن خود در شرایط ایران و نگاه‌کردن به سیاست‌های منطقه‌ای غرب از چشم حکمرانان ایرانی، درک جدیدی از وضعیت غرب آسیا ترسیم کرده و راهبرد «امنیت ما» را جایگزین «امنیت من» کند. امنیتی فرآگیر که با درکی فراخ و بلندمدت از صلح، تجسمی واقعی و قابل باور از این گفته صائب تبریزی باشد:

آنچه بر خود می‌پسندی بر کسان آن را پسند/
آنچه از خود چشم داری آن ز مردم چشم دار

♦ دانش‌آموخته‌علوم اجتماعی

ایران درخواست عضویت ایران را در این نشست ارائه داده و روز جمعه نیز آقای رئیس‌جمهور در نشست بریکس پلاس به صورت مجازی سخنرانی کرده است. مارا زاخارووا، سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه نیز اخیرا تأیید کرده بود که آرژانتین و ایران برای عضویت در سازمان بریکس درخواست داده‌اند که متشکل از کشورهای برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی است. زاخارووا در این باره در کانال تلگرامی‌اش نوشت: در حالی که کاخ سفید فکر می‌کرد موجب قطع‌کردن، ممنوع‌کردن و تضییع چه چیزی در جهان شود، آرژانتین و ایران درخواست عضویت در بریکس را داده‌اند. آلبرتو فرناندز، رئیس‌جمهور آرژانتین در نشست بریکس پلاس در هفته گذشته گفته بود که کشورش می‌خواهد به عضویت کامل این سازمان دربیاید.

شناسه آگهی
۱۳۴۱۵۸۱

آگهی مناقصه همراه با ارزیابی کیفی

شماره مناقصه ۴-۱۴۰۱/۴ م ن نوبت اول(یک مرحله ای)

شماره سامانه ستاد ۲۰۰۱۰۰۳۷۰۲۰۰۰۱۴

نوبت دوم

سازمان بنادر و دریانوردی / اداره کل بنادر و دریانوردی استان بوشهر

موضوع مناقصه : تعمیرات اساسی شبکه توزیع نیرو و روشنایی بندر بوالخیر

محل، مهلت و نحوه دریافت اسناد: از تاریخ درج آگهی (روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۴/۰۷) تا ساعت ۱۷:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۴/۱۳ با مراجعه به سایت (setadiran.ir) اسناد مناقصه را دریافت نمایند.

محل و مهلت تسلیم پاکت پیشنهادها : مناقصه گران باید پیشنهادهای خود را بصورت الکترونیکی در سامانه ستاد به آدرس (setadiran.ir) تا ساعت ۱۷:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۴/۲۸ بارگذاری نموده و تنها نسخه فیزیکی پاکت الف (ضمانتنامه) را تا ساعت ۱۳:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۴/۲۸ به دبیرخانه مناقصه گزار با رعایت موارد مندرج در اسناد مناقصه تحویل دهند

محل و زمان بازگشایی پاکت پیشنهادها: پیشنهادهای مناقصه گران راس ساعت ۹:۰۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۴/۲۹ در محل ساختمان مرکزی به آدرس دستگاه مناقصه گزار مفتوح خواهد شد.

سپرده شرکت در مناقصه: مناقصه گران باید ضمانتنامه بانکی بدون قید و شرط و قابل تمدید به دفعات به مبلغ ۹/۵۵۲/۶۵۵/۵۰۲ ریال، یا اصل فیش واریز وجه حساب شماره شبا IR ۷۷۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۶۴۵۷۱۲۱۴۹۲۹ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ارائه نمایند.

آدرس دستگاه مناقصه گزار: بوشهر - انتهای بزرگراه طالقانی- بلوار بندر - اداره کل بنادر و دریانوردی استان بوشهر- کد پستی: ۷۵۱۷۶۳۸۴۸۰ - تلفن: ۰۷-۳۳۳۲۲۰۵۱۷-۳۱۶۶۷۰۰۲-۰۷۷

فاکس: ۰۶۵۰۰-۳۱۶۶۶۷۰۰-۶۵۰۰ پست الکترونیک: info@bpmo.ir

شناسه ملی دستگاه مناقصه گزار: ۱۴۰۰۰۱۸۰۶۱۴

کد اقتصادی دستگاه مناقصه گزار: ۴۱۱۳۱۹۵۷۷۹۸۶

بر آورد پروژه: ۰۲۰/۵۵۵/۵۲۶/۹۵ریال

مدت پروژه : ۶ ماه

شرایط لازم : (ارائه مدارک و مستندات ذیل الزامی است)

۱- داشتن حداقل رتبه پایه ۵ نیرو و ۵ ابنیه و ساختمان از سازمان مدیریت و برنامه ریزی.

۲- داشتن ظرفیت خالی رییالی و تعدادی در حد برآورد انجام کار(ملک وب سایت سازمان مدیریت و برنامه ریزی).

۳- ارائه صورتحسابهای مالی رسیدگی شده آخرین سال مالی .

مدت اعتبار پیشنهادها: مدت اعتبار پیشنهادها باید ۹۰ روز باشد.

اداره کل بنادر و دریانوردی استان بوشهر